

Sygn. akt II K 955/16

PR 2 Ds. 600.2016

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kole, Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Bogdan Radecki

Protokolant: st. sekr. sąd. Agnieszka Szymańska

po rozpoznaniu w dniu 29.03.2017 r., 19.10.2017 r., 20.12.2017 r., 28.03.2018 r., 20.06.2018 r. sprawy

M. T., syna Z. i G. zd. M. ur. (...) w P.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 26 września 2016 r. około godz. 12.45 w miejscowości O., gm. S. woj. (...) prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym – kierował samochodem osobowym m-ki O. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości - 1,29 mg/dm⁽³⁾ zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu będąc uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu n. AG N. o sygn. akt (...) (...) z dnia 24.12.2013 r. za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środków odurzających,

tj. o przestępstwo z art. 178 a 1 i 4 kk

I. Oskarżonego M. T. uznaje za winnego tego, że w dniu 26 września 2016 r. około godz. 12.45 w miejscowości O., gm. S. woj. (...) prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym – kierował samochodem osobowym m-ki O. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości - 1,29 mg/dm³ zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, to jest przestępstwa z art.178a § 1 kk i za to na podstawie art.178a § 1 kk wymierza mu karę grzywny w wysokości 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę po 15 (piętnaście) złotych jedna stawka.

II. Na podstawie art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych określonych w kategorii B prawa jazdy na okres 5 (pięciu) lat.

III. Na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

IV. Na podstawie art. 63 § 4 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów okres zatrzymania prawa jazdy poczynając od dnia 26.09.2016r.

V. Na podstawie art. 627 kpk i art. 3 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (T.j. Dz.U. z 1983r. Nr 49, poz.223 z późn. zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe i wymierza mu opłatę w kwocie 225 zł.

SSR Bogdan Radecki

UZASADNIENIE

26 września 2016 roku oskarżony M. T. spożywał w swoim domu alkohol o nieustalonej ilości. Po około trzech godzinach, będąc w stanie nietrzeźwości, oskarżony wsiadł do samochodu osobowego marki O. (...) o nr rej. (...) i

udał się nim w kierunku miejscowości S.. W trakcie jazdy przez miejscowość O., około godziny 12:45, z naprzeciwnika nadjechał patrol policji, w skład którego wchodziła funkcjonariusze policji Z. S. i K. K.. Prowadzony przez oskarżonego pojazd poruszał się z przyspieszeniem po całej szerokości jezdni, co zaniepokoiło funkcjonariuszy, którzy w celu uniknięcia czołowego zderzenia zjechali radiowozem na pobocze. Po minięciu ich przez prowadzącego pojazd marki O. (...) policjanci wykonali manewr zawracania celem zatrzymania przedmiotowego samochodu do kontroli drogowej. Po zawróceniu radiowozem funkcjonariusze dostrzegli jak obserwowany przez nich pojazd zjeżdża z drogi i uderza w przydrożne drzewo. Po dojechaniu przez nich na to miejsce z samochodu o własnych siłach wyszedł oskarżony. W trakcie dokonywanych przez funkcjonariuszy czynności z udziałem oskarżonego wyczuli oni od niego wyraźną woń alkoholu, a ponadto spostrzegli, że miał on problem z utrzymaniem równowagi oraz posiadał bełkotliwą mowę. Z uwagi na powyższe, policjanci poddali go badaniom stanu trzeźwości za pomocą urządzenia typu A. I. z wynikami 1,29 mg/dm³ zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu o godzinie 12:51 oraz 1,35 mg/dm³ zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu o godzinie 13:09. Ze względu na to, iż w trakcie tych czynności oskarżony posiadał na ciele widoczne obrażenia doznane na skutek uderzenia kierowanym przez siebie samochodem w drzewo, na miejsce zdarzenia została wezwana karetka pogotowia. Po jej przyjeździe M. T. została udzielona niezbędna pomoc, jednakże odmówił on przewiezienia go do szpitala. W międzyczasie samochód marki O. (...) został zabrany z miejsca zdarzenia przez wezwaną pomoc drogową, natomiast oskarżony został przewieziony do Komendy Policji w S. celem potwierdzenia stanu nietrzeźwości na urządzeniu typu Alkometr. Powtórzone trzykrotnie badania wykazały kolejno: o godzinie 13:31 – 1,24 mg/dm³, o godzinie 13:46 – 1,26 mg/dm³ oraz o godzinie 13:48 – 1,25 mg/dm³ zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu. Po przedmiotowych czynnościach oskarżonemu zatrzymano za pokwitowaniem posiadane przez niego prawo jazdy oraz odwieziono go do jego miejsca zamieszkania.

M. T. ma 41 lat. Posiada wykształcenie średnie i jest zatrudniony na ¼ etatu w Biurze (...) swojej matki – G. T. na stanowisku księgowego z wynagrodzeniem miesięcznym około 450 zł netto. Oskarżony jest właścicielem gospodarstwa rolnego o powierzchni 9 ha. Jest bezdzietnym kawalerem i nie ma nikogo na utrzymaniu. Od 10 lat leczy się z uzależnienia od alkoholu. Oskarżony był karany przez A. N. w N. wyrokiem z dnia 28.11.2013 r. w sprawie (...) (...) za nieumyślne kierowanie pojazdem w stanie po spożyciu alkoholu na karę grzywny oraz unieważnienie prawa jazdy do dnia 27.11.2014 r.

Powyższy Stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: wyjaśnienia oskarżonego M. T. (k. 47-48), zeznania świadka Z. S. (k. 41 w zw. z k. 123), na podstawie dokumentów w postaci: protokołu użycia alkosensora (k. 2), protokołu użycia alkometru (k. 4), danych o karalności (k. 164), odpisu nakazu karnego (k. 168-169), karty informacyjnej leczenia szpitalnego (k. 57-58), informacji Starostwa Powiatowego w K. (k. 8).

Oskarżony M. T. w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa z art. 178a § 1 kk i wyjaśnił, że w dniu zdarzenia, około trzy godziny przed zatrzymaniem, spożywał w domu alkohol. Podał również, że w trakcie kontroli drogowej dokonanej przez Policję został poddany badaniu stanu trzeźwości, które wykazało, iż prowadził pojazd pod wpływem alkoholu. Oskarżony podczas przesłuchiwania wyraził skruchę z powodu swojego nieodpowiedzialnego zachowania i przyznał, że było ono wynikiem choroby alkoholowej na którą cierpi. W ocenie Sądu złożone przez niego wyjaśnienia polegają na prawdzie. Oskarżony bowiem ani w trakcie czynności dokonywanych przez funkcjonariuszy w chwili jego zatrzymania ani w postępowaniu przygotowawczym nie negował faktu, iż prowadził pojazd w stanie nietrzeźwości. Jego wyjaśnienia znajdują potwierdzenie przede wszystkim w protokołach z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniami elektronicznymi. Wersja oskarżonego jest również zbieżna z relacją kontrolującego go funkcjonariusza policji – Z. S. i razem z nią tworzy spójną całość. W toku postępowania przygotowawczego oskarżony nie przyznał się jednakże do popełnienia przestępstwa z art. 178a § 4 kk. Jak podał podczas przesłuchania, jego zdaniem skazanie wyrokiem Sądu niemieckiego uległo już zatarciu. I w tym przypadku Sąd postanowił ocenić jego wyjaśnienia jako wiarygodne w takim zakresie, w jakim nie przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Co prawda, w toku postępowania ostatecznie nie otrzymano z B. für J. odpowiedzi czy w przypadku oskarżonego doszło już do zatarcia skazania z wyroku wydanego na terenie Niemiec, jednakże i bez niej możliwe było prawidłowe ustalenie kwalifikacji prawnej zarzucanego oskarżonemu czynu.

Sąd w całości dał wiarę zeznaniom świadka Z. S. – funkcjonariusza policji, który dokonywał zatrzymania oskarżonego. W ocenie Sądu jego relacja dotycząca przebiegu zdarzenia oraz podejmowanych działań nie budziła żadnych wątpliwości, była spójna, logiczna i korespondowała z wyjaśnieniami oskarżonego, a dodatkowo znalazła potwierdzenie w przeprowadzonych względem oskarżonego badaniach jego stanu trzeźwości. Z tych względów Sąd również na niej postanowił oprzeć się w swoich ustaleniach, tym bardziej, że świadek ten nie miał żadnego interesu w pomawianiu oskarżonego, który został przecież przez niego zatrzymany przypadkowo.

Sąd uznał za w pełni przydatne zebrane w sprawie dowody z dokumentów. Ich autentyczności oraz prawdziwości treści w nich zawartych nie kwestionowała żadna ze stron, a i Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu.

Sąd zważył co następuje:

Sąd dokonał zmiany kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego pierwotnie oskarżonemu M. T. i w oparciu o poczynione w niniejszej sprawie ustalenia faktyczne przyjął adekwatny opis czynu precyzujący sprawcze zachowanie oskarżonego składające się końcowo na przestępstwo stypizowane w art. 178a § 1 kk, albowiem zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy nie pozwala na przyjęcie, iż oskarżony dopuścił się przestępstwa z art. 178a § 4 kk. Niemiecki Kodeks karny rozróżnia bowiem dwie postacie występkę prowadzenia pojazdu mechanicznego pod wpływem alkoholu – umyślną i nieumyślną. W analizowanym stanie faktycznym oskarżony został skazany przez niemiecki Sąd za nieumyślne prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości. Tymczasem, jak zauważył Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 26 lipca 2017 r., sygn. V KK 125/17, polski Kodeks karny zna jedynie postać umyślną przestępstwa prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego wysłowioną w art. 178a § 1 kk. Działanie nieumyślne nie jest zatem penalizowane przez polską ustawę karną. Ponadto, w myśl art. 114a § 1 kk wyrokiem skazującym jest również prawomocne orzeczenie skazujące za popełnienie przestępstwa wydane przez sąd właściwy w sprawach karnych w państwie członkowskim Unii Europejskiej, chyba że według ustawy karnej polskiej czyn nie stanowi przestępstwa, sprawca nie podlega karze albo orzeczono karę nieznaną ustawie. Mając powyższe na uwadze, nie sposób przyjąć, że orzeczenie skazujące wydane przez niemiecki Sąd jest wyrokiem skazującym w rozumieniu powołanego przepisu, dlatego też w niniejszej sprawie brak jest podstaw do przyjęcia, iż oskarżony dopuścił się przestępstwa z art. 178a § 4 kk.

Zdaniem Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy w całości potwierdził natomiast, że to oskarżony w dniu 26 września 2016 r. około godz. 12.45 w miejscowości O., gm. S. woj. (...) prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym – kierował samochodem osobowym m-ki O. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości - 1,29 mg/dm³ zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu. Zachowanie to w całości wypełnia więc znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 kk. Należy uznać z uwagi na stopień nietrzeźwości oskarżonego, że jego działanie było umyślne, bowiem zdawał sobie sprawę ze spożywania alkoholu, stanu w jakim się znajduje i świadomości co do kierowania w tym stanie samochodem. Ustalenia poczynione w niniejszej sprawie pozwoliły również jednoznacznie stwierdzić, że działanie oskarżonego było zawinione. Oskarżony musiał zdawać sobie sprawę ze swojego stanu, upośledzenia zdolności do kierowania pojazdami jak też miał świadomość karalności podejmowanego działania.

Sąd uznając, że okoliczności popełnienia przestępstwa i wina oskarżonego nie budzą wątpliwości wymierzył mu w pkt I wyroku karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę po 15 zł.

Sąd rozpatrując zachowanie oskarżonego przez pryzmat dyrektyw wymiaru kary z art. 53 § 1 i 2 kk, przyjął jako okoliczności obciążające wcześniejszą karalność oskarżonego, nagminność tego rodzaju przestępstw na terenie całego kraju oraz bardzo wysoki stopień stanu nietrzeźwości, w którym znajdował się oskarżony (1.29 mg/dm³ co stanowi po przeliczeniu 2.70 promila alkoholu w wydychanym powietrzu), co wskazuje, że znajdował się wówczas praktycznie w stanie upojenia alkoholowego, w którym oskarżony nie miał już możliwości panowania nad samochodem i uniknięcia ewentualnego zagrożenia na drodze i sam stanowił poważne zagrożenie dla innych uczestników ruchu. Sąd jako okoliczność łagodzącą potraktował przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanego czynu.

Powyższe okoliczności, a także wzgląd na społeczne oddziaływanie kary stanowiły podstawę do uznania, że karą adekwatną zarówno do stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego jak i do stopnia jego zawinienia będzie kara grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych. Określając wysokość stawki dziennej grzywny na kwotę 15 zł Sąd miał również na uwadze sytuację materialną oskarżonego i na tym tle, orzeczona liczba stawek dziennych będzie stanowiła dolegliwość współmierną do stopnia jego zawinienia.

Dodatkowo, zgodnie z art. 42 § 2 kk, w pkt II wyroku Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych, orzekany jako środek karny obligatoryjny przy tego rodzaju przestępstwach. Oznaczając okres obowiązywania tego środka karnego na 5 lat i określając, iż dotyczy on pojazdów kategorii B Sąd uwzględnił – wśród wyżej wskazanych okoliczności rzutuujących na wymiar kary – zwłaszcza bardzo wysoki stan nietrzeźwości oskarżonego, przy czym określając ten okres Sąd miał na uwadze, że zachowanie oskarżonego jednoznacznie wskazuje na konieczność uniemożliwienia mu uczestniczenia w ruchu drogowym jako kierowcy przez możliwie najdłuższy okres, gdyż jego postępowanie nie daje gwarancji co do nienaruszania zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym w przyszłości. Orzeczenie takiego rodzaju zakazu pozwoli również zrozumieć mu i przemyśleć swoje zachowanie oraz unikać popełnienia podobnych przestępstw w przyszłości.

Sąd w pkt III wyroku zasądził od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Orzeczenie tego środka karnego – w związku ze skazaniem oskarżonego za przestępstwo z art. 178a § 1 kk i zagrożenie w ruchu publicznym powodowane przez pijanych uczestników dróg i dalsze konsekwencje tego rodzaju przestępstw, należało uznać za w pełni uzasadnione i mieszczące się w możliwościach finansowych oskarżonego. Orzeczenie świadczenia miało charakter obligatoryjny, a jego wysokość została określona w dolnej granicy ustawowej przewidzianej za tego typu przestępstwo.

Wymierzona kara grzywny łącznie z orzeczonymi wobec oskarżonego środkami karnymi, które również rzutują na dolegliwość zastosowanej represji, uwzględniając charakter czynu oskarżonego, jego postawę, właściwości i warunki osobiste, oraz dotychczasowy sposób życia, winna spełnić w ocenie Sądu cele wychowawcze i zapobiegawcze kary w stosunku do oskarżonego.

Z kolei w pkt 4 wyroku Sąd na podstawie art. 63 § 4 kk zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów okres zatrzymania prawa jazdy poczynając od dnia 26.09.2016 r.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie przepisów powołanych w pkt 5 wyroku i obciążył nimi oskarżonego w całości. Sąd nie znalazł żadnych podstaw by postąpić wbrew ogólnej regule, iż to podsądny winien ponieść koszty procesu, wobec czego nie zwolnił go z tego obowiązku. Wysokość opłaty została uzależniona od wymiaru kary i względem wymierzonej wobec oskarżonego kary grzywny wynosi 225 zł, dlatego też taką właśnie kwotę Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa.

SSR Bogdan Radecki